

TUÂN PHỤC THÁNH Ý THIÊN CHÚA

... Buổi chiều hôm đó, một người đàn ông ẵm bé trai 6 tuổi, mặt đầy máu, bước vào nhà thương. Theo sau ông là bà mẹ đứa bé và 4 du khách trẻ Âu Châu. Nét âu lo xuất hiện rõ trên mặt mọi người. Tai nạn xảy ra lúc 4 giờ chiều tại một làng nhỏ cách nhà thương 15 cây số. Chiếc xe car lớn đậu bên đường đã che khuất cậu bé Mohamed, khiến xe hơi của các du khách đang chạy ngon trớn không trông thấy cậu bé, khi cậu bé băng qua đường. Xe hơi hất tung cậu bé lên cao 5 thước, rồi ngã xuống bên vệ đường, mặt mũi đầy máu.

Khi đoàn người mang bé Mohamed đến nhà thương, trời đã nhá nhem tối. Cậu được đưa thẳng đến phòng cấp cứu. Để dễ dàng làm việc, tôi mở cửa lớn và yêu cầu mọi người ra đờ bên ngoài. Tôi cũng trấn an:

- Hy vọng cậu bé không có những vết thương trầm trọng.

Bỗng bà mẹ cậu bé bước đến, ghé sát tai tôi và nói:

- Xin cô làm ơn nói với mấy du khách Âu Châu đừng quá lo lắng. Không gì xảy ra ngoài thánh ý THIÊN CHÚA. Tôi sẽ không kiện cáo gì, cả khi chẳng may con trai tôi phải chết!

Giọng bà điềm tĩnh, tiếng nói bà rõ ràng, trong khung cảnh im lặng của đêm đen, khiến tôi vô cùng xúc động và cảm phục bà.

Đêm đó, sau khi xong việc ở nhà thương, tôi trở về nhà và sang chơi nhà bà hàng xóm. Chúng tôi nói chuyện và cùng xem một phim trình chiếu trên truyền hình. Chuyện phim là sản phẩm thuần túy của khung cảnh xã hội tại Bắc Phi. Chuyện phim thuật lại: một người trẻ trong một làng kia bị giết. Bà mẹ anh ta thề hứa sẽ giết cho được kẻ đã giết chết con mình. Trá hình thành một tín đồ già đi hành hương từ La Mecque trở về, bà đi thẳng đến làng của kẻ sát nhân. Đợi chờ một ngày thuận tiện, cơ may xuất hiện. Bà ngồi đối diện với tên sát nhân trong một bữa ăn. Cả hai trò chuyện vui vẻ, và tên sát nhân dần dần vô tình mở bầu tâm sự.

Chàng tự thú nhận đã giết đứa con trai của bà. Bà mẹ của nạn nhân, từ từ đứng lên, cởi bỏ bộ áo giả làm người hành hương và rút con dao nhọn giấu trong mình. Bằng một cú sát nhân, bà đâm chết kẻ đã giết chết con bà. Sau đó, bà tự đi nộp mình cho cảnh sát. Và chuyện phim dừng lại nơi đó.

Bà hàng xóm của tôi say mê theo dõi diễn tiến trên màn ảnh truyền hình. Bà như sống với con người của bà mẹ quyết tâm trả thù cho con. Bà thán phục nét anh hùng, bình tĩnh của bà mẹ. Và khi bà mẹ rút lưỡi dao khỏi tên sát nhân đáng thương, thì bà hàng xóm của tôi cũng có cùng một phản ứng, y như chính bà giết chết anh ta vậy!

Đúng là hành động trả thù "mắt đền mắt, răng đền răng" của người xưa, đặc biệt là truyền thống của các bộ tộc Châu Phi! Phản ứng của bà hàng xóm, làm tôi liên tưởng đến tâm tình tha thứ đầy tính chất anh hùng của bà mẹ cậu bé Mohamed:

- Xin cô nói với những người trẻ Âu châu đừng lo lắng, bởi vì, mọi sự xảy ra đều do Thánh Ý THIÊN CHÚA. Tôi sẽ không kiện cáo gì họ, cho dù chẳng may con trai tôi phải chết!

Sau đó ít lâu, tôi lại nghe câu chuyện liên quan đến người mẹ anh hùng ấy. Nỗi ngạc nhiên lẫn thán phục của tôi càng lớn lao hơn.

Người ta kể rằng, trước đó hai năm, đứa con trai hai tuổi của bà qua đời cũng tại nhà thương nơi tôi làm việc. Nhà thương cho gọi cha của đứa bé đến và trao xác cậu con trai cho ông. Cùng đường túng kế, ông đặt xác cậu bé trong một giỏ xách lớn rồi mang về.

Đến nhà, ông không biết phải báo hung tin cho vợ như thế nào, nên ông treo chiếc giỏ trên một cây lớn trong vườn. Trông thấy giỏ xách, bà mẹ đứa bé tò mò mở ra xem. Kết quả là bà bị mất trí trong vòng một năm trời. Sự thật bà khám phá quá phũ phàng, ngoài mức tưởng tượng của bà. Nhưng lần này, bà bình tĩnh chấp nhận thánh ý THIÊN CHÚA, cho dù cậu trai Mohamed của bà phải chết. Bà không oán hận gì những người đã gây tai nạn chết chóc cho cậu quý tử thứ hai của bà.

Chứng từ của Cô Anna nữ y tá phục vụ tại Bắc Phi Châu.

... Khi ấy Đức Chúa GIÊSU phán rằng: Anh chị em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh chị em: Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh chị em. Như vậy, anh chị em mới được trở nên con cái của CHA anh chị em, Đấng ngự trên Trời, vì Ngài cho mặt trời của Ngài mọc lên mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu anh chị em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh chị em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu anh chị em chào hỏi anh chị em mình thôi, thì anh chị em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao? Vậy anh chị em hãy nên hoàn thiện, như CHA anh chị em trên Trời là Đấng Hoàn Thiện (Matthêô 5,43-48).

(Charles Lepetit, "MES AMIS LES PAUVRES", Nouvelle Cité, Paris 1984, trang 162-164)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt